

「天主的教會」宗座委員會
有關執行教宗本篤十六世
《歷任教宗》自動手諭的實施訓令

PONTIFICIA COMMISSIO ECCLESIA DEI
INSTRUCTIO
Ad exsequendas Litteras Apostolicas
Summorum Pontificum

a S.S. BENEDICTIO PP. XVI Motu Proprio datas

2011.4.30

「天主的教會」宗座委員會

有關執行教宗本篤十六世

《歷任教宗》自動手諭的實施訓令

一、導言

1. 教宗本篤十六世以2007年7月7日公布，並於2007年9月14日開始生效的《歷任教宗》（*Summorum Pontificum*）自動手諭，使普世教會更易於分沾羅馬禮儀的富饒。
2. 透過該自動手諭，教宗本篤十六世頒布了一項教會普通法，目的是就採用1962年通行的羅馬禮儀，釐訂更適應我們時代的守則。
3. 教宗回顧了歷任教宗對監管神聖禮儀和認可禮書的關注。他重申一項源遠流長，且將來也必須持守的傳統原則：「每一地區教會，不僅在教義和聖事標記上必須與普世教會相符，而且其禮儀習尚亦必須符合整個教會源於宗徒及延綿不斷的傳承。這不僅是為避免錯誤，亦是為使信仰得以完整地傳授，因為教會的祈禱律（*lex orandi*）和它的信仰律（*lex credendi*），兩者是一致的。」¹
4. 教宗也回顧了一些特別致力於這任務的教宗，尤其聖大額我略和聖比約五世。教宗更強調，在各種神聖禮書當中，《羅馬彌撒經書》（*Missale Romanum*）在歷史上尤為重要。它多個世紀以來一直不斷演進，直至教宗真福若望廿三世的年代。繼梵二後的禮儀改革，教宗保祿六世於1970年批准了專為拉丁禮教會採用的新彌撒經書，各種譯本亦隨之而來。在2000年，教宗若望保祿二世頒布了這彌撒經書的第三版。

5. 一些信友，既曾受梵二禮儀改革前的陶成，切願保留舊有傳統。故此，教宗若望保祿二世於1984年，經宗座聖禮部頒布《四年前》（*Quattuor abhinc annos*）特別恩准，許可有條件地恢復採用教宗真福若望廿三世所頒布的彌撒經書。其後，教宗若望保祿二世於1988年頒布《天主的教會》（*Ecclesia Dei*）自動手諭，勸諭主教們，對所有提出請求的信友，慷慨給予該恩准，以促進他們的神益。教宗本篤十六世繼續這項政策，頒布《歷任教宗》（*Summorum Pontificum*）自動手諭，論及採用羅馬禮儀古老習尚（*usus antiquior*）的一些最重要的準則。本訓令將會重提這些準則。

6. 教宗保祿六世所頒布的《羅馬彌撒經書》（*Missale Romanum*），以及教宗若望廿三世任內頒布的《羅馬彌撒經書》的最後版本，分別為羅馬禮儀的兩種方式，前者稱為「通常方式」，後者則稱為「特殊方式」：兩者是同一羅馬禮儀兩個並存的採用方式。兩者所表達的，都是教會同一的祈禱律。那稱為「特殊方式」（*forma extraordinaria*）者，由於它受到尊崇而且是古老的習尚，須以合宜的敬意予以保留。

7. 《歷任教宗》自動手諭還附有一封教宗寫給所有主教的信，與自動手諭同日（2007年7月7日）簽發。該信函較詳細地解釋頒布這自動手諭的合宜性和需要性；此舉是為了填補一個空缺，為採用1962年的羅馬禮儀而釐訂新守則。這些守則特別有其必要：教宗保祿六世引進新彌撒經書後，似乎再無需要為採用1962年通行的禮儀釐訂指引；現時，渴求採用羅馬禮儀「特殊方式」的人士既日漸增多，便有需要在這方面釐訂一些守則。在他的論點中，教宗提醒我們：「《羅馬彌撒經書》的兩種版本，彼此間並沒有矛盾。在禮儀歷史中，只有不斷成長和演進，卻從沒有決裂。我們的前輩所視

為神聖的事物，對我們而言，仍是神聖和偉大的，它們不可能突然被完全禁止，甚或被認為有害。」²

8. 《歷任教宗》自動手諭是羅馬教宗的訓導，以及他監管和督導教會神聖禮儀的職務上一項卓著的表達方式。³ 這手諭表達出他身為基督的代表和普世教會最高牧者所關注之事。⁴ 手諭目的如下：

- a) 為全體信友，提供羅馬禮儀的古老習尚，作為應予以保存的珍貴寶藏；
- b) 為有效保障和確保，凡請求採用這「特殊方式」者均可採用它；採用1962年的羅馬禮儀，既是一項為了信友神益而慷慨給予的恩准，故此它應按有利於作為主要受益人的信友的意義來解釋；
- c) 為促進教會內部的修和。

二、「天主的教會」宗座委員會的職責

9. 教宗授予「天主的教會」宗座委員會「副職權」（*potestas ordinaria vicaria*），以處理其權限內的事務，特別是對遵守和落實《歷任教宗》自動手諭的相關規定，加以監督（參看第12條）。

10. § 1. 本宗座委員會所執行的這項「副職權」，不僅限於原先教宗若望保祿二世所授予，並經教宗本篤十六世所確認的行使權（參看《歷任教宗》自動手諭，第11-12條），而且該項「副職權」更賦予本委員會權力，以聖統上司身分，裁定一切依法向它提出的對任何教長可能違反該自動手諭的行政規定的投訴。

§ 2. 對本宗座委員會有關上訴所作的裁決法令，如有異議，可按照教律（*ad normam iuris*），向宗座最高法院提出。

11. 獲得「宗座禮儀及聖事部」批准後，「天主的教會」宗座委員會將負責規管日後出版的「特殊方式」羅馬禮書。

三、特定守則

12. 經徵詢各地主教，並為確保正確解釋和落實《歷任教宗》自動手諭，本宗座委員會以授予它的權威及它所享有的行使權，按《天主教法典》第34條，發出以下實施訓令。

教區主教的職能

13. 按照《天主教法典》，教區主教須監督禮儀事務，以保障公益及確保教區內大小諸事得以平靜祥和地進行，⁵ 並常符合教宗按《歷任教宗》自動手諭的原意（*mens*）。⁶ 如對採用「特殊方式」舉行禮儀有爭議或有理據充份的疑問，得由「天主的教會」宗座委員會作出裁決。

14. 教區主教有責任採取一切必要措施，以確保羅馬禮儀的「特殊方式」，按《歷任教宗》自動手諭的規定，受到尊重。

信友群體（*coetus fidelium*）（參看《歷任教宗》自動手諭第5條1項）

15. 按《歷任教宗》自動手諭第5條1項的意義，若某堂區的一些人士，因尊崇羅馬禮儀的古老習尚而組成信友群體——甚或在自動手諭頒布後才組成該群體，並請求在堂區教堂、

聖堂或小堂，以「特殊方式」舉行禮儀，則該信友群體可被視為一個固定存在（*stabilliter existens*）的群體；該群體（*coetus*）亦可由來自不同堂區或教區的人士，為同一目的而組成，以便在某指定的堂區教堂、聖堂或小堂聚會，舉行禮儀。

16. 若某司鐸偕同一些信友，間中到某一堂區的教堂、聖堂或小堂，並願以「特殊方式」，按《歷任教宗》自動手諭第2及4條的規定，舉行禮儀，該堂的主任司鐸、住持或司鐸負責人，應予以允許，惟須顧及該堂的禮儀時間表。

17. § 1. 主任司鐸、住持或司鐸負責人，應以慎重的態度，並本着牧民神火、愛德和慷慨接納的精神，就個別情況作出決定。

§ 2. 人數較少的群體，可請求教區教長指定一所聖堂，讓他們可以聚在一起，舉行禮儀，以確保他們能更方便參與，並能更莊重地舉行彌撒聖祭。

18. 在聖所和朝聖地，若有合資格的司鐸在場，也應讓提出請求的朝聖團，有機會以「特殊方式」舉行禮儀（參看《歷任教宗》自動手諭第5條3項）。

19. 請求以「特殊方式」舉行禮儀的信友，不得支持或隸屬那些對以「通常方式」來舉行的彌撒或聖事的有效性或合法性，表明反對的群體，或那些以任何方式與作為普世教會最高牧者的教宗對抗的群體。

合資格的司鐸（*Sacerdos idoneus*）（參看《歷任教宗》自動手諭第5條4項）

20. 有關司鐸應具備那些條件才視為合資格以「特殊方式」舉行禮儀，守則如下：

a) 任何不受教律限制的天主教司鐸，都應視為合資格（*idoneus*）以「特殊方式」舉行彌撒聖祭。⁷

b) 對使用拉丁文，該司鐸必須有基本知識，好能正確地誦唸經文及明白其中意義。

c) 對是否熟習以「特殊方式」舉行禮儀，凡司鐸主動前來請求，並曾以「特殊方式」舉行禮儀，都應被假定為合資格者。

21. 懇請教區教長為其聖職人員提供機會，讓他們對採用「特殊方式」舉行禮儀，作合宜準備。這規定對修院尤其適用：未來的司鐸應有適當培育，包括學習拉丁文，⁸ 並應按牧民需要，有機會學習以「特殊方式」舉行羅馬禮儀。

22. 若教區沒有上述合資格的司鐸，教區主教可請求「天主的教會」宗座委員會轄下組織的司鐸，協助舉行或教導如何舉行「特殊方式」的禮儀。

23. 《歷任教宗》自動手諭授權所有司鐸，不論是教區司鐸或修會司鐸，都可以「特殊方式」舉行沒有信友在場（*sine populo*，即只有主禮司鐸一人）的羅馬禮儀（參看《歷任教宗》自動手諭第2條）。因此，依照《歷任教宗》自動手諭的規定，司鐸無需其教長或修會上司的任何特別批准，均可以「特殊方式」舉行禮儀。

禮儀規章及教會紀律

24. 舉行「特殊方式」的禮儀時，應採用原有的禮書。擬採用「特殊方式」舉行羅馬禮儀者，必須認識並正確地依從有關禮規。

25. 新聖人和一些新的頌謝詞，可以——而且應該——依照將會盡快釐定的守則，納入1962年的彌撒經書內。⁹

26. 按《歷任教宗》自動手諭第6條，1962年的《羅馬彌撒經書》內的彌撒讀經，可以只用拉丁文宣讀，或先以拉丁文，然後以本地語宣讀，或在「小彌撒」（low Mass）中，單獨以本地語言宣讀。

27. 有關舉行禮儀的紀律性守則，應依循1983年的《天主教法典》所頒布的教律規定。

28. 再者，《歷任教宗》自動手諭，按其特殊法律的特性，在適用範圍內，撤銷自1962年以來所頒布與聖禮有關，並與1962年通行的禮書中的禮規不相符的教律規定。

堅振及聖秩

29. 《歷任教宗》自動手諭（參看第9條2項）確認採用舊經文舉行堅振禮儀的許可。因此，採用「特殊方式」舉行禮儀時，無須採用保祿六世頒布的《堅振禮典》（*Ordo Confirmationis*）的新經文。

30. 有關剪髮禮、小品和五品（副助祭），《歷任教宗》自動手諭並沒有對1983年頒布的《天主教法典》的守則作任何更

改。因此之故，在「天主的教會」宗座委員會規管的修會及使徒生活團內，凡已發終身願，或已決定性地加入聖職使徒生活團者，按照《天主教法典》第266條2項的規定，一經領受執事聖職，即如聖職人員，歸屬該修會或該使徒生活團。

31. 唯獨受「天主的教會」宗座委員會規管，並採用「特殊方式」禮書的修會和使徒生活團，才獲准使用1962年的《羅馬主教禮典》（*Pontificale Romanum*）來授予小品和大品。

羅馬日課經

32. 《歷任教宗》自動手諭第9條3項授權聖職人員，可採用1962年通行的《羅馬日課經》（*Breviarium Romanum*），但必須誦唸全部日課，並以拉丁文誦唸。

逾越節三日慶典

33. 若有合資格的司鐸在場，按舊禮儀傳統舉行禮儀的信友群體，也可採用「特殊方式」舉行逾越節三日慶典。若沒有指定只為舉行「特殊方式」羅馬禮儀的教堂或聖堂，堂區主任司鐸或教長，與該合資格的司鐸協議後，應為人靈的益處，作出安排，而且不排除在同一聖堂重複舉行逾越節三日慶典的可能性。

修會禮儀

34. 准許採用1962年仍生效的修會專用禮書。

《羅馬主教禮典》和《羅馬禮典》

35. 依照本訓令第28條的規定，准許採用1962年通行的《羅馬主教禮典》（*Pontificale Romanum*）、《羅馬禮典》（*Rituale Romanum*），以及《主教禮典》（*Caeremoniale Episcoporum*），惟須顧及本訓令第31條的規定。

教宗本篤十六世於2011年4月8日，接見在下面簽字的「天主的教會」宗座委員會樞機主席時，批准並下令公布本訓令。

2011年4月30日教宗聖比約五世紀念日
發自羅馬「天主的教會」宗座委員會辦事處

委員會主席
萊瓦達樞機（William Cardinal Levada）

委員會秘書
朴佐蒙席（Mons. Guido Pozzo）

註釋

1. 教宗本篤十六世，〈歷任教宗〉（*Summorum Pontificum*）自動手諭，I, AAS 99 (2007) 777；參看「羅馬彌撒經書總論」（*Institutio Generalis Missalis Romani*），第三版，2002, n. 397.
2. 教宗本篤十六世，*Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas motu proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 798.
3. 參看《天主教法典》，第838條1及2項。
4. 參看《天主教法典》，第331條。
5. 參看《天主教法典》，第223條2項或第838條1及4項。
6. 教宗本篤十六世，*Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas motu proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 799.
7. 參看《天主教法典》，第900條2項。
8. 參看《天主教法典》，第249條；梵二，〈禮儀憲章〉（*Sacrosanctum Concilium*），第36條；《司鐸培養法令》（*Optatam totius*），第13條。
9. 教宗本篤十六世，*Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas motu proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 797.

PONTIFICIA COMMISSIO ECCLESIA DEI

INSTRUCTIO

Ad exsequendas Litteras Apostolicas Summorum Pontificum
a S. S. BENEDICTO PP. XVI Motu Proprio datas

I. Prooemium

1. Universae Ecclesiae Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum* Benedicti PP. XVI, die 7 iulii a. D. 2007 motu proprio datae atque inde a die 14 septembris a. D. 2007 vigentes, Romanae Liturgiae divitias reddiderunt propiores.

2. Hisce Litteris Motu Proprio datis Summus Pontifex Benedictus XVI legem universalem Ecclesiae tulit ut regulis nostris temporibus aptioribus quoad usum Romanae Liturgiae anno 1962 vigentem provideret.

3. Sedula Summorum Pontificum sollicitudine hac in Sacrae Liturgiae cura necnon et in recognoscendis liturgicis libris memorata, Sanctitas Sua antiquum principium in mentem revocavit, ab immemorabilibus receptum et in futurum servandum: "*unaquaeque Ecclesia particularis concordare debet cum universali Ecclesia non solum quoad fidei doctrinam et signa sacramentalia, sed etiam quoad usus universaliter acceptos ab apostolica et continua traditione, qui servandi sunt non solum ut errores vitentur, verum etiam ad fidei integritatem tradendam, quia Ecclesiae lex orandi eius legi credendi responderet*" [1].

4. Insuper, Apostolicus Dominus et Romanos Pontifices commemorat, qui hac in cura maximopere meriti sunt, praesertim S. Gregorium Magnum et S. Pium V. Summus Pontifex etiam recolit inter liturgicos libros, *Missale Romanum* semper eminuisse, prolabantibusque saeculis incrementa novisse, usque ad beatum Papam Ioannem XXIII. Deinde, cum instauratio liturgica post Concilium Vaticanum II ageretur, Paulus VI anno 1970 novum Missale usui Ecclesiae Ritus Latini destinatum adprobavit, quod postea in plures linguas translatum fuit cuiusque editio tertia anno 2000 a Ioanne Paulo II est promulgata.

5. Nonnulli vero Christifideles, spiritu rituum liturgicorum Concilio Vaticano II anteriorum imbuti, desiderium praecipuum patefecerant antiquam servandi traditionem. Quam ob rem Ioannes Paulus II, speciali Indulto a Sacra Congregatione pro Sacramentis et Cultu Divino anno 1984 concesso, "*Quattuor abhinc annos*", facultatem dedit utendi Missali Romano a beato Papa Ioanne XXIII promulgato, attentis tamen quibusdam conditionibus. Praeterea ipse Ioannes Paulus II Litteris Apostolicis *Ecclesia Dei* motu proprio anno 1988 datis, Episcopos ad magnanimem liberalitatem huius facultatis concedendae, ad bonum omnium christifidelium id postulantium, adhortatus est. Similiter et Papa Benedictus XVI promulgando Litteras Apostolicas *Summorum Pontificum* nuncupatas egit, de quibus vero quaedam principia essentialia ad Usus spectantia Antiquiorem Ritus Romani quam maxime heic recolere praestat.

6. Textus Missalis Romani a Paulo VI promulgati, et textus ad ultimam usque editionem Ioannis XXIII pertinentes, duae expressiones Liturgiae Romanae exstant, quae respective *ordinaria*

et *extraordinaria* nuncupantur: agitur nempe de duobus unius Ritus Romani usibus, qui ad invicem iuxta ponuntur. Nam utraque forma est expressio unice Ecclesiae legis orandi. Propter venerabilem et antiquum usum *forma extraordinaria* debito honore est servanda.

7. Litteras Apostolicas *Summorum Pontificum* motu proprio datas comitatur Epistola ab ipso Summo Pontifice eodem die subsignata (7. VII. 2007), in qua fuse de opportunitate necnon et de necessitate ipsarum Litterarum agitur: leges recentiores erant nempe ferendae, deficientibus regulis quae usum Liturgiae Romanae anno 1962 vigentem plane ordinarent. Insuper recentiore legislatione opus erat quia, edito novo Missali, non est visum cur regulae edendae essent quoad usum Liturgiae anni 1962. Increscentibus magis magisque in dies fidelibus expostulantibus celebrationem *formae extraordinariae*, leges autem erant ferendae. Inter cetera monet Benedictus XVI: "*Inter duas Missalis Romani editiones nulla est contradictio. In historia liturgiae incrementum et progressus inveniuntur, nulla tamen ruptura. Id quod maioribus nostris sacrum erat, nobis manet sacrum et grande, et non licet ut repente omnino vetitum sit, neque ut plane noxium judicetur*" [2].

8. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum* eminenter exprimunt Magisterium Romani Pontificis eiusque munus regendi atque Sacram Liturgiam ordinandi [3], ipsiusque sollicitudinem utpote Christi Vicarii et Ecclesiae Universae Pastoris [4]. Ipsae Litterae intendunt:

a) Liturgiam Romanam in Antiquiori Usu, prout pretiosum thesaurum servandum, omnibus largire fidelibus;

- b) Usum eiusdem Liturgiae iis re vera certum facere, qui id petunt, considerando ipsum Usum Liturgiae Romanae anno 1962 vigentem esse facultatem ad bonum fidelium datam, ac proinde in favorem fidelium benigne esse interpretandam, quibus praecipue destinatur;
- c) Reconciliationi in sinu Ecclesiae favere.

II. Munera Pontificiae Commissionis *Ecclesia Dei*

9. Summus Pontifex Pontificiae Commissioni *Ecclesia Dei* potestatem ordinariam vicariam dignatus est impertire in omnibus rebus intra eius competentiae fines, praesertim circa sedulam observantiam et vigilantiam in exsequendas dispositiones in Litteris Apostolicis *Summorum Pontificum* contentas (cf. art. 12).

10. §1. Praeter facultates olim a Ioanne Paulo II concessas necnon a Benedicto XVI confirmatas (cf. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum*, art.11 et art.12), Pontificia Commissio huiusmodi potestatem exercet etiam in decernendo de recursibus ei legitime commissis, prout hierarchicus Superior, adversus actum administrativum singularem a quolibet Ordinario emissum, qui Litteris Apostolicis videatur contrarius.

§2. Decreta quae Pontificia Commissio de recursibus emanat, apud Supremum Tribunal Signaturae Apostolicae oppugnari possunt ad normam iuris.

11. Pontificiae Commissionis *Ecclesia Dei*, praevia adprobatione Congregationis pro Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, est curare de edendis libris liturgicis ad *formam extraordinariam* Ritus Romani pertinentibus.

III. Normae Praecipuae

12. Pontificia haec Commissio, vigore auctoritatis sibi commissae et facultatum quibus gaudet, peracta inquisitione apud Episcopos totius orbis, rectam interpretationem et fidelem executionem Litterarum Apostolicarum *Summorum Pontificum* pro certo habere volens, hanc Instructionem edit, ad normam canonis 34 Codicis Iuris Canonici.

De Episcoporum Dioecesanorum Competentia

13. Episcoporum Dioecesanorum, iuxta Codicem Iuris Canonici, est vigilare circa rem liturgicam, ut bonum commune servetur et ut omnia digne, pacifice et aequo animo in eorum Dioecesibus fiant [5], iuxta mentem Romani Pontificis in Litteris Apostolicis *Summorum Pontificum* palam expressam [6]. Si quae controversia oriatur vel dubium fundatum quoad celebrationem *formae extraordinariae*, iudicium Pontificiae Commissioni *Ecclesia Dei* reservatur.

14. Episcopo Dioecesano munus incumbit necessaria suppeditandi subsidia ut fidelis erga formam extraordinariam Ritus Romani habeatur observantia, ad normam Litterarum Apostolicarum *Summorum Pontificum*.

De coetu fidelium

(cf. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum*, art. 5 §1)

15. Coetus fidelium dicitur "stabiliter existens" ad sensum art. 5 §1 Litterarum Apostolicarum *Summorum Pontificum*, quando

ab aliquibus personis cuiusdam paroeciae constituitur, etsi post publicationem Litterarum Apostolicarum coniunctis, ratione venerationis Liturgiae in Antiquiore Usu, poscentibus ut in ecclesia paroeciali vel in aliquo oratorio vel sacello Antiquior Usus celebretur: hic coetus constitui potest a personis ex pluribus paroeciis aut dioecesibus convenientibus et qui una concurrunt ad ecclesiam paroecialem aut oratorium ad finem, de quo supra, assequendum.

16. Si quidam sacerdos obiter in quandam ecclesiam paroecialem vel oratorium cum aliquibus personis incidens, Sacrum in *forma extraordinaria* facere velit, ad normam artt. 2 et 4 Litterarum Apostolicarum, parochus aut rector ecclesiae, vel sacerdos qui de ea curam gerit, ad celebrandum admittat, attento tamen ordine celebrationum liturgicarum ipsius ecclesiae.

17. §1. Ut de singulis casibus iudicium feratur, parochus aut rector, aut sacerdos qui ecclesiae curam habet, prudenti mente agat, pastoralis zelo, caritate et urbanitate suffultus.

§2. Si coetus paucis constet fidelibus, ad Ordinarium loci adeundum est ut designet ecclesiam in quam ad huiusmodi celebrationes fideles se conferre possint, ita ut actiosa participatio facilius et Sanctae Missae celebratio dignior reddi valeant.

18. In sanctuariis et in peregrinationum locis possibilitas celebrandi secundum *extraordinariam formam* coetibus peregrinorum id petentibus praebeatur (cf. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum*, art. 5 §3), si sacerdos adest idoneus.

19. Christifideles celebrationem secundum *formam extraordinariam* postulantes, auxilium ne ferant neque nomen dent consociationibus, quae validitatem vel legitimitatem Sanctae Missae Sacrificii et Sacramentorum secundum formam ordinariam impugnent, vel Romano Pontifici, Universae Ecclesiae Pastori quoquo modo sint infensae.

De Sacerdotibus idoneis

(cf. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum*, art. 5 §4)

20. Quoad ea quae necessaria sunt ut sacerdos quidam idoneus habeatur ad celebrandum secundum *formam extraordinariam*, statuitur:

a) Quivis sacerdos, ad normam Iuris Canonici [7], non impeditus, idoneus censetur ad celebrandam Sanctam Missam secundum *formam extraordinariam*;

b) ad usum Latini sermonis quod attinet, necesse est ut sacerdos celebraturus scientia polleat ad verba recte proferenda eorumque intelligendam significationem;

c) quoad peritiam vero ritus exsequendi, idonei habentur sacerdotes qui ad Sacrum faciendum secundum *extraordinariam formam* sponte adeunt et qui antea hoc fecerant.

21. Ordinarii enixe rogantur ut clericis instituendis occasionem praebeant accommodatam artem celebrandi in *forma extraordinaria* acquirendi, quod potissimum pro Seminariis valet, in quibus providebitur ut sacrorum alumni convenienter instituantur, Latinum discendo sermonem [8] et, adiunctis id postulantibus, ipsam Ritus Romani *formam extraordinariam*.

22. In Dioecesibus ubi desint sacerdotes idonei, fas est Episcopis dioecesanis iuvamen a sacerdotibus Institutorum a Pontificia Commissione *Ecclesia Dei* erectorum exposcere, sive ut celebrent, sive ut ipsam artem celebrandi doceant.

23. Facultas celebrandi Missam sine populo seu uno tantum ministro participante, secundum *formam extraordinariam* Ritus Romani concessa est cuivis presbytero, tum saeculari, cum religioso (cf. Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum*, art. 2). Ergo, in huiusmodi celebrationibus, sacerdotes, ad normam Litterarum Apostolicarum, nulla speciali licentia Ordinariorum vel superiorum indigent.

De disciplina liturgica et ecclesiastica

24. Libri liturgici *formae extraordinariae* adhibeantur ut prostant. Omnes qui secundum *extraordinariam formam* Ritus Romani celebrare exoptant, tenentur rubricas relativas scire easque in celebrationibus recte exsequi.

25. In antiquo Missali recentiores sancti et aliquae ex novis praefationibus inseri possunt immo debent [9], secundum quod quam primum statutum erit.

26. Ad ea quae constabilia sunt in Litteris Apostolicis *Summorum Pontificum*, ad articulum 6, dicendum est quod lectiones Sanctae Missae, quae in Missali anni 1962 continentur, proferri possunt aut solum Latine, aut Latine, vernacula sequente versione, aut in Missis lectis etiam solum vernacule.

27. Quoad regulas disciplinares ad celebrationem *formae extraordinariae* pertinentes, applicetur disciplina ecclesiastica Codicis Iuris Canonici anno 1983 promulgati.

28. Praeterea, cum sane de lege speciali agitur, quoad materiam propriam, Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum* derogant omnibus legibus liturgicis, sacrorum rituum propriis, exinde ab anno 1962 promulgatis, et cum rubricis librorum liturgicorum anni 1962 non congruentibus.

De Confirmatione et de Ordine

29. Facultas adhibendi formulam antiquam ad Confirmationem impertiendam, confirmata est a Litteris Apostolicis *Summorum Pontificum* (cf. art. 9, §2), proinde non necessario adhibenda est pro forma *extraordinaria formula* recentior, quae in *Ordine Confirmationis* Pauli PP. VI invenitur.

30. Quoad primam Tonsuram, Ordines Minores et Subdiaconatum, Litterae Apostolicae *Summorum Pontificum* nullam obmutationem in disciplina Codicis Iuris Canonici anno 1983 introduxerunt: hac de causa, pro Institutis Vitae Consecratae et Societatibus Vitae Apostolicae Pontificiae Commissioni *Ecclesia Dei* subditis, sodalis votis perpetuis professus aut societati clericali vitae apostolicae definitive incorporatus, per receptum diaconatum incardinatur tamquam clericus eidem instituto aut societati, ad normam canonis 266 §2 Codicis Iuris Canonici.

31. Dumtaxat Institutis Vitae Consecratae et Societatibus Vitae Apostolicae Pontificiae Commissioni *Ecclesia Dei* subditis, et his ubi servatur usus librorum liturgicorum *formae extraordinariae*, licet Pontificali Romano anni 1962 uti ad Ordines maiores et minores conferendos.

De Breviario Romano

32. Omnibus clericis conceditur facultas recitandi Breviarium Romanum anni 1962, de quo art. 9, §3 Litterarum Apostolicarum *Summorum Pontificum*, et quidem integre et Latino sermone.

De Triduo Sacro

33. Coetus fidelium, anteriori traditioni liturgicae adhaerens, iure gaudet, si sacerdos idoneus adest, celebrandi et ipsum Sacrum Triduum iuxta *extraordinariam formam*. Deficiente autem ecclesia vel oratorio ad huiusmodi celebrationes exsequendas exclusive deputatis, parochus aut Ordinarius, communi de consilio cum idoneo sacerdote, favorabiliores praebeant occasiones pro bono animarum assequendo, haud exclusa possibilitate reiterandi Sacri Tridui celebrationes in ipsa ecclesia.

De Ritibus Religiosorum Ordinum

34. Sodalibus Ordinum Religiosorum licet uti propriis libris liturgicis anno 1962 vigentibus.

De Pontificali Romano et de Rituali Romano

35. Salvo quod sub n. 31 huius Instructionis praescriptum est, ad mentem n. 28 ipsius Instructionis licet Pontificale Romanum, Rituale Romanum et Caeremoniale Episcoporum anno 1962 vigentia adhibere.

Summus Pontifex Benedictus PP. XVI, in Audientia die 8 aprilis a. d. MMXI subscripto Cardinali Praesidi Pontificiae Commissionis "Ecclesia Dei" concessa, hanc Instructionem ratam habuit et publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Pontificiae Commissionis Ecclesia Dei, die 30 aprilis a. D. MMXI, in memoria S. Pii V.

Gulielmus Cardinalis Levada
Praeses

Vido Pozzo
A Secretis

ENDNOTES

1. BENEDICTUS XVI, *Litterae Apostolicae Summorum Pontificum Motu Proprio datae*, I, AAS 99 (2007) 777; cf. *Institutio Generalis Missalis Romani*, tertia editio 2002, n. 397.
2. BENEDICTUS XVI, *Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas Motu Proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 798.
3. Cf. CIC, can. 838 §1 et §2.
4. Cf. CIC, can. 331.
5. Cf. CIC, cann. 223, §2; 838 §1 et §4.
6. Cf. BENEDICTUS XVI, *Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas Motu Proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 799.
7. Cf. CIC, can. 900, §2.
8. Cf. CIC, can. 249; cf. Conc. Vat. II, *Const. Sacrosanctum Concilium*, n. 36; Decl. *Optatam totius* n. 13.
9. Cf. BENEDICTUS XVI, *Epistola ad Episcopos ad producendas Litteras Apostolicas Motu Proprio datas, de Usu Liturgiae Romanae Instaurationi anni 1970 praecedentis*, AAS 99 (2007) 797.

天主教香港教區禮儀委員會辦事處編印
香港教區主教湯漢樞機准印 2013年9月10日